

Sted-, Dyrtids- og Konjunkturtillæg. De paagældende har ved deres Pensionering ikke Ret til de Dyrtids- og Konjunkturtillæg, der efter de til enhver Tid gældende Love mulig maatte være bevilget til Personer, der pensioneres i Henhold til Tjenestemandsløven.“

SVENNING RYTTER.

L. N. Hvidt.

Til Folketingets Finansudvalg.

195

Justitsministeriet. København, den 21. Februar 1922.

Journ. Nr. R. 1921—3155.

Efter at Justitsministeriet er blevet bekendt med, at Lønningsraadet i Skrivelse af 4. d. M. til Folketingets Finansudvalg har fraraadet det i Justitsministeriets Skrivelse af 30. f. M. stillede Ændringsforslag til Forslaget til Finanslov for Finans-aaret 1922—23 om en særlig Pensionsberegning for visse Grundbogsførere og Grundbogssekretærer i de sønderjydske Landsdele, finder Justitsministeriet Anledning til at bemærke følgende:

Efter Ordlyden af den i Lønningsraadets Skrivelse citerede Bestemmelse i § 4 i Lov Nr. 256 af 28. Juni 1920, se saaledes Kravet om dansk Indfødsret som Betingelse for Ansættelse i de ommeldte Stillinger, og Bestemmelserne om Grundbogsførernes Embedsmyndighed i § 2, 2det Stykke, i Lov Nr. 260 af 28. Juni 1920 maatte Justitsministeriet med Føje gaa ud fra, at der hjemledes Ministeren Bemyndigelse til at give de paagældende Personer Tjenestemandsansættelse og dermed Pensionsret. Dette var ogsaa ganske nødvendigt, da de tilsvarende Stillinger ved det tyske Grundbogsvesen var egentlige Tjenestemandstillinger, og Indehaverne af disse Stillinger ubetinget vægrede sig ved at underkaste sig de ganske usikre Lønningsvilkaar, der gælder for det underordnede Personale ved de danske Underretter, men stillede som en absolut Betingelse for Overgangen i dansk Tjeneste, at der sikredes dem Statsansættelse med fast Lønning og Pension. At 3 af de som Grundbogssekretærer ansatte Personer ikke ved Ansættelsen var knyttet til de tyske Underretter, skyldes, at flere af de til dette knyttede Personer stillede saadanne Betingelser for Ansættelse i dansk Tjeneste, at Justitsministeriet ikke mente at kunne indgaa derpaa, men antog Personalet udefra, hvilket dog ikke bør komme de paagældende Personer til Skade.

I Anledning af Lønningsraadets Bemærkninger om Størrelsen af den de paagældende Tjenestemænd af Justitsministeriet tilsagte Lønning skal man dernæst særlig bemærke, at det ved de tyske Underretter ansatte Personale, da Underhandlingerne om dets Overgang i dansk Tjeneste førtes, i højeste Grad undervurderede Kronemøntens Værdi i Forhold til den tyske Mark, hvilket ikke mindst skyldtes, at det tyske Personale paa det paagældende Tidspunkt foruden deres hidtidige tyske Embedslønning modtog et Tillæg i Kronemønt af 50 pCt. af denne Lønning beregnet efter Fredskurs, jfr. vedlagte Afskrift af den desangaaende mellem den tyske Afviklingskommissær og den danske Administrator truffne Overenskomst af 3. Juni 1920. En tysk Amtsretssekretær fik saaledes for Juni Maaned udbetalt som Lønning et Beløb, der beregnedes efter en aarlig Lønning af ca. 16 000 Mark + ca. 7 000 Kr., hvortil for manges Vedkommende kom Fribolig. Til Belysning af Personalets Stilling under Lønforhandlingerne vedlægges en Oversigt over det ved Amtsretten i Aabenraa ansatte underordnede Personale med Angivelse af de paagældendes Lønning og de Krav, de stillede for at overgaa i dansk Tjeneste.

Justitsministeriet mener imidlertid ikke blot at have haft Myndighed og været nødsaget til at handle som sket, men man maa efter det de paagældende ved deres Ansættelse meddelte skriftlige Tilsagn om Pension af de dem tillagte Lønninger efter Lovgivningens almindelige Regler ligefrem anse disse for juridisk berettigede til saadan Pension. Til Oplysning i saa Henseende vedlægges Afskrift af Justitsministeriets Skrivelse af 16. Juli 1920 angaaende Udnævnelse af Knud Cleemann til Grundbogssekretær ved Underretten for Nørre Rangstrup og Hviding Herreder.